

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414214838
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1414214838.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: S. S., W.. XX.XX.XXXX, F. F. - U., M.. Č.. F. Š. XX, L., zast. advokátom Mgr. Petrom Mesárošom, so sídlom Bottova 34, Nitra, proti žalovanému: Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom: Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 45 272 956, zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Prahe pod sp. zn. B 1464, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky: Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 54 228 573, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, o zaplatenie 9.500 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27. marca 2019, č.k. 4C/118/2015-258, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 8.553,80 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.553,80 eur od 05.07.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 9.500 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 9.500 eur od 05.07.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe žalobcu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2010 zakúpil motorové vozidlo A.. E. E. K. L. B. (ďalej len „vozidlo“) za kúpnu cenu 9.500 eur a následne uzatvoril so spol. Home Credit Slovakia, a.s. úverovú zmluvu, na základe ktorej mu táto spoločnosť poskytla úver na financovanie vozidla vo výške 6.650 eur. Dňa 16.06.2012 uzatvoril L. T. V. dohodu o zapožičaní vozidla a odovzdal mu vozidlo spolu s technickým preukazom a kľúčmi. Žalobca ďalej uviedol, že v priebehu júna 2012 mu T. V.E. oznámil, že na vozidle je poškodený obal prevodovky, a v priebehu augusta 2012, že sa mu podarilo zabezpečiť novú prevodovku a za týmto účelom odovzdal vozidlo Y. V. (vo výpovediach bolo uvádzané T. V., odvolací súd bude používať T. V., uvedené v uzneseniach polície - pozn.), ktorý sa však od septembra 2012 nenachádza v mieste svojho bydliska a T. V. sa od neho nepodarilo prevziať vozidlo, ktoré mu odovzdal. Trestné oznámenie žalobcu na T. V. pre prečin podvodu bolo políciou odmietnuté. Trestné stíhanie na základe trestného oznámenia T. V. pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 2 písm. a) Tr. zák. bolo prerušené a po Y. V. bolo

vyhlásené pátranie. Žalobca uviedol, že tieto skutočnosti oznámil žalovanému ako škodovú udalosť, avšak žalovaný uzavrel poistnú udalosť bez poskytnutia poistného plnenia s odôvodnením, že podľa uznesenia polície bola škodová udalosť klasifikovaná ako sprenevera a v zmysle čl. V ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok VPP HAV 08 (ďalej len „VPP HAV 08“) sa poistenie nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiavateľ alebo nájomca vozidla. V tejto súvislosti argumentoval, že vypožičiavateľ T. V. sa podľa uznesenia polície trestného činu podvodu nedopustil a trestné oznámenie bolo odmietnuté, a i keď bola škodová udalosť klasifikovaná ako prečin sprenevery, pátranie bolo vyhlásené po Y. V., ktorý nebol ani vypožičiavateľom ani nájomcom vozidla. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a zotrval na názore, že udalosť spadá pod čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, v ktorom nie je uvedené, že vypožičiavateľom alebo nájomcom je len prvý vypožičiavateľ. Žalobca zapožičal vozidlo T. V. a ten následne so súhlasom žalobcu odovzdal vozidlo Y. V.. V tejto súvislosti poukázal na to, že zákon nevyžaduje pre zmluvu o výpožičke osobitnú formu a nemusí byť teda písomná. Zdôraznil, že v uznesení polície, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie Y. V., nebolo konštatované, že sa nejednalo o prečin sprenevery.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že (prvým) rozsudkom č.k. 4C/228/2015-184 zo dňa 28.09.2016 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vec posúdil právne podľa ust. 799 ods. 1 a 3 a § 809 ods. 1 Obč. zák. a čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08 žalovaného a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Mal preukázané, že medzi sporovými stranami vznikol poistný vzťah, že žalobca je aktívne legitimovaný (v konaní to následne už ani nebolo sporné - pozn.), avšak došlo k naplneniu čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, a teda poistenie sa na uvedenú udalosť nevzťahuje. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Co/184/2017-200 zo dňa 31.10.2018 jeho „prvý“ rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože svoje právne závery o uzavretí ústnej zmluvy o výpožičke neodôvodnil konkrétnymi ustanoveniami zákona a jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom vyhodnotení dôkazov a nesprávnom právnom posúdení veci.

4. Poukázal na to, že žalobca vo svojich následných vyjadreniach uviedol, že v priebehu celého súdneho konania tvrdil, že k spáchaniu sprenevery nedošlo ani vypožičiavateľom a ani nájomcom motorového vozidla, a preto je žalovaným aplikovaná poistná výluka podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08 neprípustná. Žalovaný ani vo svojich následných vyjadreniach nárok žalobcu neuznal. Tvrdil, že žalobca vedel a súhlasil s opravou vozidla T.. V., ktorému bolo s jeho súhlasom vozidlo zapožičané, a ktorý ho pravdepodobne spreneveril. Poukazoval na to, že poistenie sa v zmysle čl. IV VPP HAV 08 dojednalo pre prípad zmocnenia sa vozidla (alebo jeho časti) krádežou, lúpežou alebo neoprávneným užívaním, pokiaľ nie je v poistnej zmluve dohodnuté inak, a teda prípad sprenevery nie je poistením krytý. Uviedol, že pokiaľ sa súd stotožní s názorom krajského súdu uvedeným v zrušujúcom uznesení, že vzťah medzi T.. V. E. V. je záväzkový v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o oprave a úprave vecí, tak v zmysle čl. V ods. 2 písm. a) VPP HAV 08 sa poistenie nevzťahuje na poškodenie a zničenie vozidla, za ktoré je zodpovedný dodávateľ, opravovateľ alebo iný zmluvný partner poisteného v zmysle platných právnych predpisov alebo zmluvy. Poukázal na to, že podľa čl. XXIV bod 7 VPP HAV 08 sa zničením veci rozumie zmena stavu veci, ktorú nie je možné odstrániť opravou, a preto vec už nie je možné ďalej používať na pôvodný účel, pričom zastával názor, že spreneverené vozidlo spĺňa všetky podmienky uvedené v tejto definícii. Mal za to, že zodpovednosť za vozidlo a škody na ňom prevzal T.. V.. Tvrdil, že nemôže byť sankcionovaný a zodpovedať za porušenie prevenčnej povinnosti žalobcu a T.. V. a za ich vedomé nedbanlivostné konanie. V zmysle čl. XIV ods. 1 písm. d) VPP HAV 08 okrem povinností stanovených príslušnými právnymi predpismi má poistník a/alebo poistený dbať, aby škodová udalosť nenastala; je povinný plniť povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi ustanovené alebo ktoré boli v poistnej zmluve dohodnuté; ďalej nesmie trpieť porušovanie týchto povinností zo strany tretích osôb (u poistnej právnickej osoby sa za tretie osoby považujú tiež všetky fyzické a právnické osoby pre poisteného činné); ďalej je povinný riadne sa starať o vozidlo, najmä ho udržiavať v dobrom technickom stave a používať ho výhradne na účely stanovené výrobcom. V zmysle čl. XI ods. 14 VPP HAV 08 ak poistený porušil povinnosti uvedené v ods. 1 čl. XIV VPP HAV 08, má poisťovateľ právo odmietnuť poistné plnenie alebo znížiť poistné plnenie podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Tvrdil, že žalobca porušil aj povinnosti stanovené v čl. XIV ods. 1 písm. d),f) g) VPP HAV 08. Žalobca vedome porušil zmluvné podmienky a zapožičal dlhodobé motorové vozidlo T.. V. s úmyslom previesť naňho vlastnícke právo napriek tomu, že to mal výslovne zakázané. Nedbal, aby škodová udalosť nenastala, najmä keď súhlasil s opravou vozidla u fyzickej osoby, ktorá nebola ani zmluvným ani nezmluvným, ani autorizovaným servisom, bez predchádzajúceho overenia si osoby, ktorej zapožičiava motorové vozidlo, čím porušil

prevenčnú povinnosť, čo malo podstatný vplyv vznik škodovej udalosti. Z opatrnosti rozporoval aj výšku uplatneného nároku a predložil výpočet poistného plnenia, na ktoré by mohol mať žalovaný nárok, vychádzajúci zo Znaleckého posudku č. 53/2019 vypracovaného Ing. Ladislavom Bedecsom, znalcom v odbore cestná doprava, odvetviach odhad hodnoty cestných vozidiel, technický stav a nehody v cestnej doprave, podľa ktorého bola všeobecná hodnota vozidla k vzniku škodovej udalosti 9.004 eur. Od tejto odrátal spoluúčasť 5 % (450,20 eur), zníženie poistného plnenia 50 % (4.276,90 eur), a dospel k plneniu vo výške 4.276,90 eur.

5. Ďalej zosumarioval zistenia z predchádzajúceho dokazovania. Z dokazovania a zhodných tvrdení strán mal za preukázané, že medzi sporovými stranami vznikol poistný vzťah. Vyhodnotil, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný, keďže v zmysle poistnej zmluvy mu prináleží plnenie ako poistenému. Žalobca kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2010 zakúpil motorové U. E. E., X.: F. za kúpnu cenu 9.500 eur a spol. Home Credit Slovakia, a.s. mu na základe úverovej zmluvy poskytla na financovanie tohto vozidla úver vo výške 6.650 eur, ktorý žalobca splatil. Predmetné vozidlo bolo havarijne poistené u žalovaného poistnou zmluvou č. 9520014999 od 03.12.2010 do 26.11.2014 na poistnú čiastku 9.500 eur. Bolo preukázané, že žalobca uzatvoril s T. V. dňa 15.06.2012 dohodu o zapožičaní vozidla a odovzdal mu vozidlo spolu s technickým preukazom a kľúčmi. Z výpovedí žalobcu ako i svedka Križana mal preukázané, že v priebehu júna 2012 žalobcovi svedok oznámil, že na vozidle je poškodený obal prevodovky, a že sa mu podarilo zabezpečiť novú prevodovku. Za účelom opravy odovzdal vozidlo Y. V.. Následne T. V. žalobcovi oznámil, že Y.W. V. sa od septembra 2012 nenachádza v mieste bydliska, že sa mu nepodarilo od neho prevziať vozidlo, ktoré mu odovzdal na opravu. Žalobca podal na T. V. trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu podvodu, ktoré bolo uznesením OR PZ Bratislava II, ČSV: ORP-461/2-OVK-B2/2013 zo dňa 16.04.2013 odmietnuté. Následne T. V. podal trestné oznámenie na OR PZ Bánovce nad Bebravou pod č. ČSV: ORP-227/OEK-BN-2012, kde dňa 15.12.2012 vo veci začalo trestné stíhanie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 2 písm. a) Tr. zák., ktoré bolo uznesením prerušené a po predmetnom vozidle a po osobe Y. V. bolo vyhlásené pátranie. Zo spisu škodovej udalosti č. 2090104548 je nesporné, že žalobca tieto skutočnosti žalovanému oznámil ako škodovú udalosť dňa 27.12.2012. Z oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti č. 2090104548 bez poskytnutia poistného plnenia zo dňa 04.07.2013 mal preukázané, že žalovaný uzavrel poistnú udalosť s odôvodnením, že podľa uznesenia polície ČVS: ORP-227/OEK-BN-2012 bola škodová udalosť, ktorá vznikla žalobcovi dňa 15.10.2012, klasifikovaná ako sprenevera podľa § 213 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Tr. zák. a v zmysle čl. V ods. 2, písm. b) VPP HAV 08 sa poistenie nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiavateľ alebo nájomca vozidla. Žalobca s ukončením likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia nesúhlasil.

6. Citoval znenie čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, ust. § 799 ods. 1 a 3 a § 809 ods. 1 a 2 Obč. zák., mal za preukázané, že medzi stranami vznikol poistný vzťah a žalobca je v spore aktívne legitimovaný, pretože mu v zmysle poistnej zmluvy prináleží plnenie ako poistenému, a za sporné vyhodnotil, či došlo k naplneniu čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, a teda poistenie sa na uvedenú udalosť nevzťahuje. S poukazom na vyššie uvedené, z trestných konaní zistené skutočnosti uviedol, že orgány činné v trestnom konaní nie sú viazané kvalifikáciou trestného činu oznamovateľom v trestnom oznámení, preto pokiaľ podal žalobca trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu na L. V., orgány činné v trestnom konaní boli povinné začať trestné stíhanie aj pre podozrenie z iného trestného činu ako ho kvalifikoval oznamovateľ, pokiaľ by zistili skutočnosti, ktoré by to odôvodňovali. S poukazom na výpoveď L. V. vyhodnotil, že k spáchaniu trestného činu nedošlo ani konaním žalobcu, ktorý bol v danom čase leasingovým nájomcom a ani konaním vypožičiavateľa, L. V., keď voči nemu nebolo v tejto veci začaté žiadne trestné konanie, a preto neobstojí rozhodnutie žalovaného o odmietnutí poskytnúť poistné plnenie pre výluk z poistenia. Zo znenia čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08 je zrejmé, že odmietnuť poistné plnenie je žalovaný oprávnený iba v prípade spáchania trestného činu sprenevery alebo podvodu konaním konkrétnych osôb a to nájomcu alebo vypožičiavateľa. Z vykonaného dokazovania a preukázaného skutkového a aj právneho stavu vyhodnotil, že ku spáchaniu trestného činu týmito osobami (nájomcom alebo vypožičiavateľom) nedošlo, a preto citované ustanovenie VPP HAV 08 nie je možné uplatniť.

7. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobcom žalovanému nahlásená škodová udalosť bola klasifikovaná ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Tr. zák., avšak pátranie bolo vyhlásené po Y. V., ktorý nebol ani vypožičiavateľom, ani nájomcom predmetného motorového vozidla, z čoho taktiež vyplýva, že na škodovú udalosť žalobcu sa nevzťahuje výluka z poistenia

uvádzaná žalovaným. Pokiaľ by bolo podozrenie na spáchanie trestného činu osobou L. V. alebo žalobcu, neexistuje žiadna prekážka, aby vyšetrovateľ voči nim vzniesol obvinenie, resp. pokračoval v trestnom konaní. Nakoľko L. V. nebol do dnešného dňa právoplatne odsúdený za trestný čin sprenevery alebo podvodu a ani len obvinený v súvislosti so „zmiznutím“ predmetného motorového vozidla, nie je prípustné, aby žalovaný odmietol plniť poisťné plnenie práve z uvedeného dôvodu - teda spáchania trestného činu, o ktorom do dnešného dňa nielen že právoplatne nerozhodol súd, ale ani nebolo vznesené obvinenie voči konkrétnej osobe. Dospel potom k záveru, že žalovaným uplatnené znenie VPP HAV 08 nebolo v súlade so zákonom a dojednaným poistením, a preto žalobe vyhovel. Obranu žalovaného vyhodnotil za účelovú a zavádzajúcu, s cieľom vyhnúť sa poskytnutiu poisťného plnenia žalobcovi na základe poisťnej udalosti, ktorá je bez akýchkoľvek pochybností krytá uzatvoreným havarijným poistením, ako aj všeobecne platnými právnymi predpismi. Záverom uviedol, že žalovaný sa v bode III. záverečnej reči vyjadril k výške uplatneného nároku, na ktorý by žalobca mohol mať nárok, a uznal poisťné plnenie vo výške 4.276,90 eur, teda krátené o 50 % a spoluúčasť. V tejto súvislosti vyhodnotil, že nakoľko žalovaný v priebehu celého konania nespochybnil výšku žalobcom uplatňovanej škody, mal otázku výšky škody preukázanú kúpnu cenou vozidla uvedenou v kúpnej zmluve zo dňa 03.12.2010.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na ich náhradu vo výške 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že vec nesprávne právne posúdil, že nevykonal navrhnuté dôkazy, a týmto procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Uviedol, že naďalej zastáva názor, že žalobca vedel a súhlasil s opravou vozidla T. V., a že vozidlo mu bolo zapožičané s jeho súhlasom, pričom vychádzajúc z vykonaného dokazovania T. V. pravdepodobne vozidlo spreneveril a spôsobil tak na cudzom majetku škodu. Zopakoval, že poisťenie sa v zmysle čl. IV VPP HAV 08 dojednalo pre prípad zmocnenia sa vozidla alebo jeho častí krádežou, lúpežou alebo neoprávneným užívaním, a prípad sprenevery nie je poisťením krytý. Ďalej uviedol, že akceptuje názor KS Bratislava uvedený v zrušujúcom uznesení, že vzťah medzi T. V.E. E. T. V. je záväzkový v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o oprave a úprave vecí, a preto je podľa jeho názoru nutné upozorniť na čl. V ods. 2 písm. a) VPP HAV 08, podľa ktorého sa poisťenie nevzťahuje na poškodenie a zničenie vozidla, za ktoré je zodpovedný dodávateľ, opravovateľ alebo iný zmluvný partner poisťného v zmysle platných právnych predpisov alebo zmluvy. S poukazom na čl. XXIV bod 7 VPP HAV 08, v ktorom je uvedená definícia zničenia vozidla, mal za to, že spreneverené vozidlo spĺňa podmienky definície zničeného vozidla. Mal tiež za to, že za vozidlo ako aj za škody na ňom spôsobilé zodpovedal T. V. ako zmluvný partner žalobcu zo zmluvy o zapožičaní motorového vozidla, a preto poisťovňa nemôže byť sankcionovaná a zodpovedať za porušenie prevenčnej povinnosti žalobcu a T. V. a za ich vedomé nedbanlivostné konanie (tu poukázal na čl. XIV ods. 1 písm. d) VPP HAV 08), keďže podľa čl. XI ods. 14 VPP HAV 08 má právo poisťné plnenie odmietnuť alebo znížiť podľa tohto, aký vplyv malo porušenie povinnosti uvedenej v čl. XIV ods. 1 VPP HAV 08 na rozsah jeho povinnosti plniť. Zdôraznil, že okrem toho, že namietal v celom rozsahu uplatnený nárok, z opatrnosti namietal aj samotnú výšku žalovaného nároku, ktorú považoval za nepreukázanú, a preto predložil súdu (aj protistrane) dňa 18.03.2019 súkromný znalecký posudok č. 53/2019 vypracovaný Ing. Ladislavom Bedecsom. V tejto súvislosti súdu prvej inštancie vytkol, že tento znalecký posudok ako dôkaz nevykonal a odmietol s tým, že on (žalovaný) výšku žalovaného nároku v priebehu celého konania nespochybnil a to s poukazom na koncentráciu konania. Podrobne popísal celú genézu sporu s tým, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, pretože na použitie ust. § 153 C.s.p. o sudcovskej koncentrácii neboli splnené zákonné podmienky. Uviedol celú teóriu výkladu a použitia uvedeného procesného ustanovenia a zdôraznil ust. § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého sa Civilný sporový poriadok síce použije aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak jeho ustanovenia o.i. o popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania nemožno použiť, ak by boli v neprospech strany, čo je aj prípad tohto konania, ktoré sa začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Namietal tiež, že ho súd na možnosť použitia sudcovskej koncentrácii konania ani len neupozornil, nebol o následkoch jej použitia ani poučený a súd ju napriek tomu aplikoval, čo malo za následok odmietnutie ním predloženého znaleckého posudku. V tejto súvislosti poukázal na to, že v rámci prvoinštančného konania ešte v r. 2016 namietal nárok žalobcu ako celok, súd prvej inštancie sa s ním stotožnil, a prvým rozsudkom žalobu zamietol. Po tom, čo odvolací súd na odvolanie žalobcu prvý rozsudok zrušil, súd

prvej inštancie po doručení zrušujúceho uznesenia a následnom pojednávaní dňa 19.02.2019 vyzval strany sporu, aby sa v krátkej lehote k zrušujúcemu uzneseniu vyjadrili, čo on aj splnil a vzhľadom na právny názor KS Bratislava namietal aj výšku žalovaného nároku a svoje tvrdenia podporil aj súkromným znaleckým posudkom. Ak sa potom súd pri rozhodovaní znaleckým posudkom nezaoberal a len stroho skonštatoval, že v celom konaní nespochybnil výšku žalovaného nároku, a preto ju mal preukázanú kúpnu cenou motorového vozidla, bol jeho postup nesprávny a v rozpore s poistnou zmluvou. Tu zdôraznil čl. XI a čl. XI bod 8 VPP HAV 08 a skutočnosť, že výška poistného plnenia sa znižuje o dojednanú spoluúčasť, ktorá bola v zmluve dohodnutá na 5 %, čo súd vzhľadom na jeho vyššie uvedený záver taktiež nezohľadnil. Uzavrel, že súd porušil § 470 ods. 2 C.s.p. a použil ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania v jeho neprospech, čím mu znemožnil uskutočňovať procesné práva a porušil jeho právo na spravodlivý proces.

Zopakoval svoj nesúhlas s nárokom žalobcu na poistné plnenie z poistnej zmluvy, avšak napriek tomu predložil aj výpočet poistného plnenia, na ktoré by mohol mať žalobca nárok, a ktorý vychádza zo znaleckého posudku a ním určenej všeobecnej hodnoty vozidla ku vzniku škodovej udalosti (9.004 eur), zníženej o spoluúčasť 5 % (450,20 eur), zníženej o 50 % s poukazom na čl. XI ods. 14, XIV ods. 1 písm. d), f) a g) VPP HAV 08. Žalobca by preto mohol mať podľa jeho názoru nárok na poistné plnenie len vo výške 4.276,90 eur. Záverom zotrval na tom, že skutočnosť, že žalobca súhlasil s opravou vozidla u fyzickej osoby, ktorá nebola zmluvným, nezmluvným ani autorizovaným servisom bez predchádzajúceho overenia si osoby, ktorej zapožičiava motorové vozidlo, mala podstatný vplyv na vznik škodovej udalosti a žalobca porušil prevenčnú povinnosť. Napadnutý rozsudok žiadal zmeniť a žalobu zamietnuť.

10. Žalobca žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného napadnutý rozsudok potvrdiť, považujúco ho za správny. Mal za to, že súd prvej inštancie žiadne práva žalovaného neporušil, keďže tento skutočne v konaní nespochybnil výšku ním uplatneného nároku, z čoho vyvodil, že otázka výšky škody nebola medzi stranami sporná a táto reflektuje kúpnu cenu predmetného motorového vozidla. Až v podaní doručenom súdu dňa 18.03.2019 rozporoval výšku uplatneného nároku, avšak iba z opatrnosti. V tejto súvislosti poukázal na to, že znalecký posudok predložený žalovaným uvádza hodnotu predmetného vozidla 9.004 eur, čo len potvrdzuje ním uplatnený nárok. Vyjadril názor, že žalovaný sa účelovou interpretáciou znaleckého posudku snaží navodiť dojem, že výška poistného plnenia mala predstavovať 4.276,90 eur, keď táto suma je výsledkom 50 % krátenia poistného plnenia zo strany žalovaného, ktorý krátenie odôvodňuje čl. XI ods. 14 VPP HAV 08 pre údajné porušenie čl. XIV ods. 1 písm. d), f), g) VPP HAV 08. Tu zdôraznil, že k žiadnemu porušeniu uvedených ustanovení nedošlo, keďže si svoju prevenčnú povinnosť v rámci svojich zákonných možností splnil, ale rovnako si splnil aj ohlasovaciu povinnosť vo vzťahu k žalovanému a k orgánom činným v trestnom konaní. Ak totiž žalovaný poukazoval na jeho údajnú nedostatočnú prevenčnú povinnosť, tieto závery opieral o jeho (žalobcovu) údajnú vedomosť a súhlas s vykonaním opravy G. Y. V., ktoré však z vykonaného dokazovania nevyplývajú. Na podporu tejto argumentácie poukázal na výpoveď svoju a L. T. V., z ktorých citoval s tým, že nemal vedomosť o tom, komu konkrétne bolo predmetné vozidlo odovzdané do opravy. Keďže plnú zodpovednosť za vozidlo niesol T. V. v zmysle listiny o jeho zapožičaní zo dňa 15.06.2012, postupoval on (žalobca) zákonne, dostatočne obozretne a prevenčne. Zdôraznil, že pred spáchaním trestného činu ani nie je možná iná prevenčná činnosť ako tá, ktorú on vykonal a nemal žiadnu inú zákonnú ani inú možnosť vykonať akékoľvek iné právne úkony, ktoré by bolo možné od neho spravodlivo požadovať na zabezpečenie vyššej miery ochrany alebo prevencie. Napokon skutkový stav už ustálil aj odvolací súd. V súvislosti s argumentáciou žalovaného článkom V ods. 2 písm. a) VPP HAV 08 namietal, že ani k poškodeniu ani k zničeniu predmetného motorového vozidla nedošlo a z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by Y. V. vozidlo poškodil, resp. zničil, a teda žalovaný neuniesol na svoje tvrdenia dôkazné bremeno, z čoho je zrejmé, že aplikácia čl. V písm. a) VPP - HAV 08 sa na predmet tohto sporu nevzťahuje, keďže sa vzťahuje len na prípady poškodenia alebo zničeného motorového vozidla pri vykonávaní opravy za čo zodpovedá opravovateľ (preto sa vyžaduje príčinná súvislosť medzi vykonávaním opravy a poškodením, resp. zničením vozidla - napr. pád vozidla zo zdviháku v opravovni). Ak žalovaný tvrdil, že predmetné vozidlo spĺňa podmienky definície zničeného vozidla podľa čl. XXIV bod 7 VPP - HAV 08, túto argumentáciu odmietol, keďže odcudzené vozidlo nie je možné považovať za zničené. Záverom uviedol, že predloženie znaleckého posudku žalovaným považuje za účelové a tendenčné, keďže mal počas konania dostatok času na to, aby výšku uplatneného nároku rozporoval, čo neurobil, a preto súd správne vychádzal z toho, že táto výška nie je sporná. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 151 ods. 1 C.s.p. a na to, že žalovaný neuplatnil svoju obranu včas a predloženie znaleckého posudku v danom štádiu konania nebolo v súlade s princípom hospodárnosti.

11. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný a zotrval na svojom odvolaní a predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Zopakoval genézu sporu a ktoré skutočnosti v konaní ho viedli k predloženiu znaleckého posudku, pričom mal za to, že si splnil svoje povinnosti podať vyjadrenie a predložiť dôkazy a napriek tomu bol postrešaný nesprávnym použitím ust. § 153 a § 160 C.s.p. v jeho neprospech.

12. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojom názore, že žalovaný výšku žalovaného nároku nespochybnil a predloženie znaleckého posudku po šesťročnom spore nebolo v súlade s princípom hospodárnosti súdneho konania. Nad rámec toho vyjadril názor, že z pohľadu hmotnoprávneho nie je možné, aby žalovaný rozširoval alebo akokoľvek menil dôvody odmietnutia poistného plnenia, ktoré uviedol v rámci ukončenia likvidácie vo svojom zamietajúcom rozhodnutí. Tu zdôraznil, že žalovaný uzavrel poistnú udalosť bez poskytnutia poistného plnenia prípisom zo dňa 04.07.2013 s odôvodnením, že podľa uznesenia polície ČVS: ORP-227/OEK-BN-2012 bola škodová udalosť, ktorá vznikla žalobcovi dňa 15.10.2012, klasifikovaná ako sprenevera podľa § 213 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Tr. zák. a poistenie sa v zmysle čl. V ods. 2 písm. b) VPP - HAV 08 nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiavateľ alebo nájomca vozidla. Mal za to, že zmena dôvodov odmietnutia poistného plnenia žalovaným nie je prípustná, pretože by neprípustne menila rozhodnutie späť a narúšala jeho právnu istotu, keďže v rámci súdneho konania sa on mohol brániť a žalobný návrh smerovať výlučne voči existujúcemu a platnému rozhodnutiu žalovaného vrátane v ňom uvedených dôvodov, pre ktoré mu odmietol poskytnúť poistné plnenie. Napokon tento argument podporil aj zákonodarca, ktorý zákonom č. 213/2018 Z.z. novelizoval ust. § 797 o ods. 4 Obč. zák. v zmysle „Ak poisťiteľ odmietol plniť, čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť“. Z uvedeného mal za zrejme, že zmena dôvodu odmietnutia plnenia nie je prípustná.

13. Dňa 27.12.2021 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovaného, ktorým oznámil právnu skutočnosť v zmysle § 80 ods. 1 C.s.p., s ktorou je spojený prevod práv a povinností o ktorých sa koná v predmetnom súdnom spore, keď s účinnosťou od 19.12.2021 uzatvorila Generali Česká pojišťovňa, a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 11000 Praha 1, Česká republika, IČO: 45272956 zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Prahe pod sp. zn. B1464, s Generali poisťovňou Zmluvu o predaji podniku, ktorej súčasťou bol prevod celého poistného kmeňa ako aj všetkých pohľadávok a záväzkov Generali poisťovne. S účinnosťou od 19.12.2021 vstúpila Generali Česká pojišťovňa, a.s. do všetkých práv a povinností vyplývajúcich z poistných zmlúv spol. Generali poisťovňa vrátane práv, povinností a nárokov už uplatnených súdnych konania vedených voči Generali poisťovňa, v ktorých došlo od 19.12.2021 k procesnému nástupníctvu s tým, že Generali Česká pojišťovňa, a.s. bude práva a povinnosti dotknuté predajom podniku vykonávať prostredníctvom svojej organizačnej zložky zriadenej v SR, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I pod názvom Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54228573, oddiel: Po, vložka č.: 8774/B, organizačná zložka podniku zahraničnej osoby.

14. Dňa 14.02.2022 doručil žalobca odvolaciemu súdu návrh podľa § 80 ods. 1 C.s.p., ktorému odvolací súd uznesením č.k. 10Co/160/2019-348 zo dňa 14.04.2022 vyhovel a rozhodol, že pripúšťa, aby z konania vystúpil žalovaný: GSK Financial, a.s., IČO: 35 709 332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, a na jeho miesto vstúpil: Generali Česká pojišťovňa a.s., so sídlom: Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 45 272 956, zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Prahe pod sp. zn. B 1464, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky: Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 54 228 573, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2022.

15. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a prejednal odvolanie žalovaného na odvolacom pojednávaní (ust. § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 a 2 C.s.p.) dňa 19.05.2022, ktorého sa zúčastnili obe sporové strany v zastúpení právnym zástupcom. Stotožnil sa s odvolacou argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie tým, že za použitia ust. § 153 C.s.p. o sudcovskej koncentrácii konania nevykonal dokazovanie ním predloženým súkromným znaleckým posudkom a neprihliadol ani na zmluvne dohodnutú spoluúčasť, ktorou taktiež argumentoval, porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Niet totiž pochyb o tom, že v posudzovanej veci, začatej za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, aplikáciu ust. § 153 C.s.p. v neprospech strany vylučuje ust. § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého sa Civilný sporový poriadok použije aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak jeho ustanovenia (okrem iného)

o popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania nemožno použiť, ak by boli v neprospech strany. Keďže súd prvej inštancie postupoval procesne nesprávne, keď nerešpektujúc ust. § 470 ods. 2 C.s.p. aplikoval vo veci postup podľa ust. § 153 C.s.p. v neprospech žalovaného, hoci pre použitie tohto ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky, znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok však bolo možné v odvolacom konaní napraviť. Odvolací súd preto na odvolacom pojednávaní doplnil dokazovanie, a to v zmysle ust. § 204 C.s.p. čítaním resp. stručným oboznámením obsahu žalovaným predloženého znaleckého posudku Ing. Ladislava Bedecsa č. 53/2019 vo veci výpočtu všeobecnej hodnoty vozidla E. L. X.: F. XXXRZ. Právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného nemali k oboznámenému znaleckému posudku žiadne námietky ani sa k nemu nevyjadrili. Skutočnosť, že medzi stranami bola v poisťnej zmluve dohodnutá spoluúčasť 5 % obaja zástupcovia strán sporu na odvolacom pojednávaní potvrdili a považovali ju za nespornú, a preto ju za nespornú vyhodnotil aj odvolací súd bez potreby jej ďalšieho dokazovania. Zástupcovia strán žiadne ďalšie dokazovanie nenavrhlí a zotrvali na svojich argumentoch. Odvolací súd po doplnení dokazovania potvrdil záver súdu prvej inštancie, že žalobca má na poisťné plnenie nárok a s odôvodnením jeho rozhodnutia v tejto časti sa stotožnil v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p., a preto naň odkazuje, priznal ho však v inej výške, zohľadniac zmluvné dojednania poisťnej zmluvy.

16. Ako správne ustálil súd prvej inštancie a v konaní napokon nebolo ani sporné, medzi sporovými stranami vznikol poisťný vzťah. Sporné neboli ani skutočnosti, že žalobca kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2010 zakúpil vyššie špecifikované motorové vozidlo za kúpnu cenu 9.500 eur, že mu spol. Home Credit Slovakia, a.s. na základe úverovej zmluvy poskytla úver na financovanie vozidla vo výške 6.650 eur, že vozidlo bolo havarijne poistené u žalovaného, a že žalobca úver splatil. Taktiež bolo preukázané a nebolo sporné, že žalobca uzatvoril dňa 16.06.2012 s T. V. dohodu o zapožičaní vozidla a odovzdal mu vozidlo spolu s technickým preukazom a kľúčmi. Žalobca uviedol, že v priebehu júna 2012 mu T. V. oznámil, že na vozidle je poškodený obal prevodovky, a že sa mu podarilo zabezpečiť novú prevodovku. Za účelom opravy odovzdal vozidlo Y. V., ktorý po niekoľkých týždňoch zmizol aj s autom. Následne T. V. žalobcovi oznámil, že Y. V. sa od septembra 2012 nenachádza v mieste svojho bydliska, a že sa mu od neho nepodarilo prevziať vozidlo, ktoré mu odovzdal. Žalobca zhodne s T. V. počas výsluchu na pojednávaní uviedli, že žalobca nevedel, že T. V. dal auto do opravy práve Y. V.. Žalobca podal na T. V. trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu podvodu, ktoré bolo políciou (uznesením OR PZ Bratislava II ČVS: ORP-461/2-OVK-B2/2013) odmietnuté. Trestné stíhanie začaté na základe trestného oznámenia T. V. pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 2 písm. a) Tr. zák. bolo uznesením ČVS: ORP-227/OEK-BN-2012 prerušené a po vozidle a Y. V. bolo vyhlásené pátranie. Trestné stíhanie bolo prerušené s odôvodnením, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Y. V., ani auto sa už nenašli, a následne bolo počas konania zistené, že Y. V. zomrel. Nebolo sporné, že žalobca oznámil žalovanému škodovú udalosť. Z oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poisťného plnenia zo dňa 04.07.2013 bolo tiež preukázané, že žalovaný uzavrel poisťnú udalosť bez poskytnutia poisťného plnenia s odôvodnením, že podľa uznesenia polície ČVS: ORP-227/OEK-BN-2012 bola škodová udalosť klasifikovaná ako sprenevera a v zmysle všeobecných poisťných podmienok VPP HAV 08 (ďalej len „VPP“) čl. V ods. 2 písm. b) sa poistenie nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiatel alebo nájomca vozidla. Žalobca nesúhlasil a podal žalobu, v ktorej s poukazom na ust. § 797 ods. 1 a 2 Obč. zák. tvrdil, že má na poisťné plnenie nárok, a že na ním oznámenú škodovú udalosť sa výluka z poistenia v zmysle VPP HAV 08 čl. V ods. 2 písm. b) nevzťahuje.

17. Súd prvej inštancie potom správne posudzoval otázku, či došlo k naplneniu čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, ako tvrdil žalovaný, čo žalobca popieral. Článok V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08 stanovuje, že poistenie sa nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiatel alebo nájomca vozidla. Súd prvej inštancie citované ustanovenie tiež správne vyložil, keď prijal záver, že žalovaný je oprávnený odmietnuť poisťné plnenie iba v prípade spáchania trestného činu sprenevery alebo podvodu konaním konkrétnych osôb, a to nájomcu alebo vypožičiateľa. Z vykonaného dokazovania a preukázaného skutkového a právneho stavu prijal tiež správny záver, že ku spáchaniu trestného činu nedošlo ani konaním žalobcu, ktorý bol v danom čase leasingovým nájomcom, ani konaním vypožičiateľa svedka Križana, a preto ani nebolo možné uplatniť citovanú výluku podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08. Rozhodnutie žalovaného, ktorý odmietol poskytnúť žalobcovi poisťné plnenie práve s odkazom na uvedenú výluku, teda nemohlo obstáť. Odvolací súd s týmito závermi súdu prvej inštancie súhlasí.

18. Ak aj bolo trestné stíhanie na základe trestného oznámenia Petra Križana začaté pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Tr. zák., pátranie bolo vyhlásené po osobe Y. V., ktorý však nebol ani vypožičiavateľom, ani nájomcom predmetného motorového vozidla, a preto sa na škodovú udalosť žalobcu nemôže vzťahovať výluka z poistenia použitá žalovaným pre odmietnutie poistného plnenia. Právny záver, že Y. V. nebol ani vypožičiavateľom, ani nájomcom uvedeného vozidla prijal odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, keď zároveň vyslovil názor, že na základe vykonaného dokazovania a obsahu súdneho spisu sa javí, že medzi T. V. E. Y. V. vznikol záväzkový vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o oprave a úprave vecí. Ak žalovaný, podľa jeho vyjadrenia akceptujúc tento názor odvolacieho súdu v odvolaní poukazoval na čl. V ods. 2 písm. a) VPP HAV 08, podľa ktorého sa poistenie nevzťahuje na poškodenie a zničenie vozidla, za ktoré je zodpovedný dodávateľ, opravovateľ alebo iný zmluvný partner poisteného v zmysle platných právnych predpisov alebo zmluvy, tvrdiac, že spreneverené vozidlo spĺňa podmienky definície zničeného vozidla podľa čl. XXIV bod 7 VPP HAV 08, od čoho odvíjal „novú“ možnosť odmietnuť poistné plnenie z dôvodu inej výluky z poistenia, odvolací súd s touto jeho argumentáciou nesúhlasí, a to z troch dôvodov. Jednak žalovaný nepreukázal, že Y. V. bol zmluvným partnerom poisteného žalobcu, ďalej v konaní nebolo preukázané ani poškodenie ani zničenie vozidla pri jeho oprave, a zároveň „zmiznutie“ vozidla a okolnosť, že sa vozidlo doposiaľ nepodarilo vypátrať, nie je v žiadnom prípade možné stotožniť s jeho zničením, a aj preto odvolací súd takýto argument žalovaného odmietol.

19. Navyiac, táto „nová“, žalovaným však len tvrdená, ale nepreukázaná výluka z poistenia, predsa nebola dôvodom odmietnutia poistného plnenia, uvedeným žalovaným v oznámení o ukončení likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia zo dňa 04.07.2013. Odvolací súd zastáva (bez ohľadu na to, že ust. § 797 ods. 4 Obč. zák. nadobudlo účinnosť až 01.10.2018 a bez ohľadu na to, že bolo vôbec prijaté) názor, že ak žalobca riadne oznámil žalovanému poistnú udalosť a žalovaný ju preskúmal a likvidoval, pričom prijal rozhodnutie, že poistné plnenie neposkytne z ním zvoleného a v oznámení riadne špecifikovaného dôvodu (v tomto prípade žalovaný odmietol plniť práve pre výluku z poistenia podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08), je pre uloženie povinnosti žalovanému plniť rozhodujúce, či sa v konaní preukáže, že žalovaným uvedený, konkrétny dôvod odmietnutia plnenia, nebol daný. Je totiž nepochybné, že ak žalobca nesúhlasil s odmietnutím poistného plnenia z dôvodu výluky podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, a podal žalobu, v ktorej tvrdil, že táto výluka sa na posudzovaný prípad nevzťahuje, pričom žalovaný naďalej tvrdil práve túto výluku, bude predmetom dokazovania v súdnom konaní (a v tomto prípade aj bol) práve tento dôvod odmietnutia poistného plnenia. Ak žalovaný po tom, čo konzistentne od roku 2015 argumentoval pre správnosť odmietnutia plnenia pre výluku podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08, začal po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v roku 2019 hľadať nové, v čase likvidácie poistnej udalosti neuvedené dôvody pre odmietnutie alebo zníženie poistného plnenia, je potrebné vyhodnotiť takúto jeho procesnú obranu za účelovú, a tak ju aj odvolací súd vyhodnotil. V tejto súvislosti však tiež pripomína, že žalovaný tieto svoje nové tvrdenia (vzhľadom na vyššie, v bode 18. uvedené závery) ani žiadnymi dôkazmi nepreukázal, a preto zostali len v rovine jeho ničím nepodložených tvrdení.

20. Ak žalovaný v odvolaní tiež uviedol, že naďalej zastáva názor, že žalobca vedel a súhlasil s opravou vozidla Y. V., že vozidlo mu bolo zapožičané s jeho súhlasom, že Y. V. pravdepodobne vozidlo spreneveril, pričom poistenie sa v zmysle čl. IV VPP HAV 08 dojednalo pre prípad zmocnenia sa vozidla alebo jeho časti krádežou, lúpežou alebo neoprávneným užívaním, a prípad sprenevery nie je poistením krytý, odvolací súd uvádza, že ide skutočne len o názor žalovaného, ktorý však v konaní nepreukázal. Naopak, z vykonaného dokazovania (z výpovedí žalobcu a L. T. V.) vyplynulo, že žalobca nemal vedomosť, komu sa T. V. rozhodol dať vozidlo do opravy, a už vôbec nebolo preukázané, že by dal súhlas na opravu vozidla práve u Y. V.. Že by bolo vozidlo Y. V. „zapožičané“, a že by bol menovaný jeho vypožičiavateľom, vylúčil odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, na odôvodnenie ktorého poukazuje a nepovažuje za potrebné ho opakovať. Keďže podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV 08 sa poistenie nevzťahuje na škody vzniknuté podvodom alebo spreneverou, ktorých sa dopustil vypožičiavateľ alebo nájomca vozidla, nie je možné túto výluku z poistenia v posudzovanej veci uplatniť.

21. Súhlasí však možno s tým, že Y. V. pravdepodobne vozidlo spreneveril, s dôrazom na samotným žalovaným použité slovíčko „pravdepodobne“. V konaní bolo totiž preukázané len to, že žalobca vedel o tom, že T. V. dá vozidlo opraviť, že T. V. odovzdal vozidlo za účelom opravy Y. V., a že tento mu ho nevrátil,

na čo na neho podal T. V. trestné oznámenie pre spreneveru. Na základe jeho trestného oznámenia bolo aj začaté trestné stíhanie vo veci pre prečin sprenevery (teda nebolo vznesené obvinenie konkrétnej osobe), po vozidle a Y. V. bolo vyhlásené pátranie, a následne bolo toto trestné stíhanie prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Vozidlo nebolo doposiaľ vypátrané a Y. V. zomrel. Na základe uvedeného možno skutočne len špekulovať o tom, čo vlastne Y. V. s vozidlom urobil, teda či ho spreneveril, alebo ho len tak používal a bolo mu ukradnuté, ulúpené, prípadne či ho zničil (vyššie uvedený, avšak nepreukázaný argument žalovaného), „prerobil“ ho na iné vozidlo, niekde ho ukryl, riadne ho opravil a následne ho používal, alebo s ním naložil inak. Faktom je, že čo sa stalo s vozidlom a kto je za to zodpovedný, v konaní preukázané nebolo. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že podľa čl. IV ods. 2 HAV 08 sa poistenie dojednalo pre prípad zmocnenia sa vozidla (alebo jeho časti) krádežou, lúpežou alebo neoprávneným užívaním. Vzhľadom na túto jeho odvolaciu námietku odvolací súd uvádza, že podľa čl. XXIV ods. 8 HAV 08 sa zmocnením rozumie krádež alebo lúpež alebo neoprávnené užívanie veci. I keď ani krádež alebo lúpež vozidla (zvereného Y. V.) nemožno vylúčiť, článok XXIV ods. 5 HAV 08 stanovuje, že oprávnené užívanie je užívanie vozidla fyzickými osobami a/alebo právnickými osobami v súlade s vôľou držiteľa alebo vlastníka vozidla a v súlade s právnymi predpismi SR. Keďže tieto Všeobecné poistné podmienky VPP HAV 08 obsahujú len definíciu pojmu oprávnené užívanie vozidla, s využitím argumentu a contrario odvolací súd ustálil, že jeho neoprávneným užívaním je také užívanie vozidla fyzickými osobami (a/alebo právnickými osobami), ktoré nie je v súlade s vôľou držiteľa alebo vlastníka vozidla a nie je v súlade s právnymi predpismi SR, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. V posudzovanej veci bolo preukázané, že žalobca súhlasil s opravou vozidla (na základe oznámenia poruchy T. V.), a že za takýmto účelom odovzdal T. V. vozidlo Y. V.. Akým konkrétnym spôsobom menovaný vozidlo užíval, nebolo v konaní zistené (ako už bolo uvedené vyššie), je však nepochybné, že ho neužíval v súlade s vôľou žalobcu (ktorý len súhlasil s jeho opravou), ani T. V., ktorý mu vozidlo odovzdal na opravu. Ich vôľou predsa bolo užívanie vozidla výlučne za účelom jeho opravy, teda vo všeobecnosti jazda za účelom zistenia závady, prípadná oprava závady a jazda za účelom kontroly funkčnosti, a následné odovzdanie opraveného vozidla. K uvedenému nedošlo, a preto je namieste prijať záver, že prvá podmienka neoprávneného užívania bola splnená. Aj druhá podmienka bola splnená, keďže vozidlo je podľa uznesení PZ SR, ktoré sa nachádzajú v spise, v pátraní, a preto jeho užívanie (kýmkoľvek) nie je v súlade s právnymi predpismi SR. Vzhľadom k tomu, že Y. V. je mŕtvy, nie je ani možné zistiť žiadne bližšie skutočnosti ohľadom užívania vozidla, v každom prípade však vozidlo, ktoré mal užívať výlučne v súlade s vôľou žalobcu E. T. V. po jeho oprave a preskúšaní nevrátil, toto „zmizlo“ a je v pátraní. Konanie Y. V. je potom potrebné charakterizovať v zmysle VPP HAV 08 žalovaného ako zmocnenie sa vozidla neoprávneným užívaním, keďže s ním nenakladal ani v súlade s vôľou žalobcu resp. T. V., ani v súlade s právnymi predpismi SR. V takomto prípade, keďže žalovaný ním zvolenú výluku z poistenia nepreukázal, žalobcovi jednoznačne vznikol nárok na poistné plnenie podľa čl. IV ods. 2 VPP HAV 08 a ust. § 797 ods. 1 až 3 Obč. zák.. Odvolacie námietky žalovaného potom odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné.

22. Podľa ust. § 797 ods. 1, 2 a 3 Obč. zák. totiž právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

23. Napokon, žalovaný vo svojom poslednom vyjadrení a v odvolaní sám pripustil možnosť, že bol povinný poistné plnenie poskytnúť, jeho výšku však odvodzoval od ním predloženého znaleckého posudku, dojednania o spoluúčasti, a tvrdenia, že ak by žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie, bol by oprávnený ho krátiť o 50 % z dôvodu porušenia čl. XI ods. 14, čl. XIV ods. 1 písm. d), f) g) VPP HAV 08. Odvolací súd sa s argumentami žalovaného stotožnil len čiastočne, keď súhlasí s jeho námietkou nesprávnej výšky priznanej istiny. Ak žalovaný v odvolaní tvrdil porušenie prevenčnej povinnosti žalobcu a s poukazom na to, že má právo poistné plnenie odmietnuť alebo znížiť podľa tohto, aký vplyv malo porušenie povinnosti uvedenej v čl. XIV ods. 1 VPP HAV 08 na rozsah jeho povinnosti plniť, považoval za dôvodné zníženie plnenia o 50 %, odvolací súd sa s touto jeho odvolacou námietkou nestotožnil. Žalovaný neodmietol plniť z dôvodu porušenia povinností zo strany žalobcu, teda podľa čl. XI ods. 14 VPP HAV 08, ale z dôvodu výluky z poistenia podľa čl. V ods. 2 písm. b) VPP HAV

08, a preto odvolací súd vyhodnotil následné hľadanie a tvrdenie úplne iných dôvodov pre neplnenie za účelové. Naviac, žalovaný žiadne dôvody pre krátenie poistného plnenia nepreukázal a odvolací súd ani nezistil. Žalobca konal dostatočne prevenčne, keď zapožičiaval vozidlo T. V. (spísali aj dohodu o dlhodobom užívaní motorového vozidla, v ktorej T. V. na seba prevzal zodpovednosť za prípadné škody). Ak žalovaný tvrdil porušenie prevenčnej povinnosti žalobcom tým, že súhlasil s opravou vozidla u fyzickej osoby, ktorá neprevádzkovala servis, bez predchádzajúceho overenia, odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania jednak nevyplýva, že by mal žalobca vedomosť o tom, komu dal T. V. vozidlo do opravy (a že by žalobca dal súhlas na opravu vozidla práve u Y. V.), pričom skutočnosť, že Y. V. neprevádzkoval servis vozidiel žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal (nebolo to vôbec predmetom dokazovania). Porušenie prevenčnej povinnosti žalobcom, ktoré by odôvodňovalo krátenie poistného plnenia, žalovaný nepreukázal a odvolací súd nezistil. Žalobca si splnil aj oznamovacie povinnosti vo vzťahu k žalovanému a polícii. I keď oznámil žalovanému poistnú udalosť po čase dlhšom ako 15 dní, táto skutočnosť neopravňuje automaticky poisťovňu krátiť poistné plnenie, pretože v zmysle poistných podmienok a rovnako aj v zmysle ust. § 799 ods. 3 Obč. zák. je poisťovňa oprávnená krátiť poistné plnenie len podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jej povinnosti plniť. V tomto konkrétnom prípade nahlásenie škodovej udalosti žalovanému neskôr ako do 15 dní po dni jej vzniku nemalo žiadny vplyv na rozsah jeho povinnosti plniť. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobca škodovú udalosť nahlásil na políciu a podal aj trestné oznámenie, a preto je poukazovanie žalovaného na to, že si takúto povinnosť nespĺnil, nedôvodné. V konaní žalobcu odvolací súd nezistil žiadne také porušenie jeho povinností, ktoré by zakladalo právo poisťovne krátiť poistné plnenie v akejkoľvek výške.

24. V odvolacom konaní sa vzhľadom na vyhodnotenie vyššie uvedených odvolacích námietok žalovaného za nedôvodné zaoberal otázkou, či bola súdom prvej inštancie priznaná suma poistného plnenia vo výške 9.500 eur s príslušenstvom správne vyčíslená. Po doplnení dokazovania dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie žalobcovi priznal poistné plnenie vo výške kúpnej ceny predmetného motorového vozidla, neposúdil vec po právnej stránke správne, pretože nevzal do úvahy ust. § 806 Obč. zák., podľa ktorého má z poistenia majetku poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka vecí, na ktorú sa poistenie vzťahuje, ani VPP HAV 08. Tieto v čl. XI ods. 8 stanovujú, že v prípade zmocnenia sa vozidla alebo jeho časti bude výškou poistného plnenia všeobecná hodnota vozidla znížená o dojednanú spoluúčasť, pokiaľ nebude v konkrétnom prípade dohodnuté inak (v posudzovanej veci nebolo nič iné dohodnuté). Podľa čl. XXIV ods. 19 sa všeobecnou hodnotou vozidla rozumie hodnota vozidla toho istého druhu, kvality, veku opotrebovania alebo iného znehodnotenia v danom mieste a čase a vyjadruje hodnotu vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu v SR (tu bol žalovaným predložený znalecký posudok). Podľa čl. XII ods. 2 je spoluúčasť zmluvne dohodnutá suma, ktorou sa poistený podieľa na záväzku, ktorý vyplýva poisťovateľovi z poistnej zmluvy v prípade poistnej udalosti. Spoluúčasť sa odpočíta od celkovej výšky náhrady škody, na ktorú vznikne poistenému nárok pri poistnej udalosti; do výšky dojednanej spoluúčasti poisťovateľ neposkytne plnenie. Spoluúčasť je možné v poistnej zmluve stanoviť pevnou sumou, percentom, prípadne ich kombináciou. Na základe citovaných ustanovení mal odvolací súd za zrejmé, že poistné plnenie, na ktoré má žalobca nárok, nemôže byť vo výške obstarávacej ceny poisteného vozidla. Pri stanovení výšky poistného plnenia je potrebné vychádzať zo všeobecnej hodnoty vozidla (pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu v SR), zníženej o spoluúčasť. Po doplnení dokazovania znaleckým posudkom č. 53/2019 vo veci výpočtu všeobecnej hodnoty vozidla Audi S4 4.2 V8 quattro odvolací súd zistil, že znalec určil všeobecnú hodnotu vozidla v sume 9.004 eur. Od tejto sumy, o správnom určení ktorej nemal odvolací súd pochybnosti (keď záver znalca nebol ani stranami sporu spochybnený), je potom potrebné odrátať dohodnutú spoluúčasť. Žalobca a žalovaný si nesporne dohodli spoluúčasť vo výške 5 %, čo v tomto prípade predstavuje sumu 450,20 eur. Preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 8.553,80 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.553,80 eur od 05.07.2013 do zaplatenia, keď úrok z omeškania priznal podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. (rovnako ako súd prvej inštancie, keďže vo vzťahu k nároku žalobcu na úrok z omeškania žalovaný v odvolaní ničím neargumentoval).

25. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.553,80 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.553,80 eur od 05.07.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

26. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p., ktoré stanovuje, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Po porovnaní úspechu a neúspechu strán v spore vyhodnotil, že žalobca bol v spore prevažne úspešný. Jeho úspech predstavuje prisúdenie sumy 8.553,80 eur (tu bol zase žalovaný neúspešný) a jeho neúspech predstavuje zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie 946,20 eur (tu bol úspešný žalovaný). Žalobca mal teda úspech v rozsahu 90 % a žalovaný mal úspech v rozsahu 10 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 80 %. Preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C.s.p.).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada

(§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania

(§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).